

[Maisted]

Jeg begriber altså ikke, at regeringspartierne, og slet ikke CD, vil undlade at stemme. Jeg synes, at det var et glimrende indlæg, der kom før. Man må da stemme imod et dagsordensforslag, der går ud på at underminere det danske samfund og forarme den danske befolkning. Jeg begriber ikke, at regeringspartierne og især CD overhovedet vil være med til sådan noget.

Tinning (VS):

Det er blot nogle få bemærkninger til den løbende diskussion om, hvad det egentlig er denne dagsorden siger.

Jeg er fuldstændig enig med fru Lone Dybkjær i, at her har vi ikke en energipolitisk helhedsplan eller et egentligt handlingsprogram for en fremtidig energipolitik. Det ville være en voldsom overdrivelse. Men ikke desto mindre synes jeg, at der kunne være grund til at erindre sig en anden af statsministerens udtalelser. Statsministeren har det med at drysse lidt af en gang imellem til den energipolitiske side af debatten.

På et tidspunkt udtalte statsministeren – denne gang var det dog på skrift – at den såkaldte 30 pct.s tilskudsordning for vedvarende energi skulle man bare fjerne fra 1. januar 1985. Jeg vil da godt sige til fru Lone Dybkjær, at jeg har ikke svært ved at forestille mig, at statsministeren fjerner denne 30 pct.s tilskudsordning og ikke foretager sig noget andet på det vedvarende energiområde. Og hvis det sker, vil jeg have meget svært ved at se det som et udtryk for en mere systematisk satsning på udbygningen af vedvarende energi. Så langt mener jeg at man kan gå i fortolkningen.

Men det er da klart, at det, der står her, ligger på det niveau, som fru Lone Dybkjær tidligere beskrev, nemlig at i dag er det tirsdag, og derfor bliver det sikkert onsdag i morgen, medmindre der sker noget inden da, og det er jo godt nok.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ja, blot til hr. Tinning: nu er det energiministeren og ikke statsministeren, der eventuelt kunne fjerne denne 30 pct.s tilskudsordning. Men det kan jo ikke gøres uden om folketinget, og derfor skal det forelægges folketinget, og dér er der så noget konkret handling. Jeg

er i øvrigt tilhænger af, at 30 pct.s tilskudsordningen bevares. Det har jeg også tidligere givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jo vist, jeg er da heller ikke ude på at provokere eller lægge fælder, hver gang jeg går herop. Det var bare for at sige, at det faktisk var statsministeren, der udtalte, at denne 30 pct.s tilskudsordning skulle væk. Jeg synes, det er rigtigt at holde fast i, at det kræver et flertal i folketinget, for at man kan fjerne den, og jeg synes da, at det er godt nok at vide en smule om, hvad der ligger i det dér fuldstændig løse med »mere systematisk« og sådan noget. Så jeg tror egentlig, at der heller ikke her er nogen uenighed mellem fru Lone Dybkjær og mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Afstemningsanlægget ude af funktion).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Det lader til, at vi allerede er begyndt at spare på energien herinde.

(Afstemningen foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Forslag om motiveret dagsorden af Riishøj (SF), Løvig Simonsen (S) og Tinning (VS) (se foran)

vedtoges med 64 stemmer mod 4 (FP); 52 (KF, V, CD og KrF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Skolefritidsordninger).

(Fremsat 7/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg må bede de medlemmer, der hverken vil deltage i debatten eller lytte til den, forlade salen nu, så vi kan få ro til at høre på ordførerne.

Helle Degn (S):

Dette forslag om skolefritidsordninger er nærmest at karakterisere som et burhønsforslag. Den form, ministeren har givet sit forslag, er uacceptabel for socialdemokratiet. Det var det også sidste gang, ministeren fremlagde det, den 9. december 1982. For så vidt kunne jeg godt nøjes med at henvise til min tidligere ordførertale.

Ministerens ærinde er helt klart: besparelser på statsregnskabet vejer tungere end hensynet til barnet. Besparelser på de kommunale regnskaber vejer også tungere end hensynet til barnet. Selv med meget flittig brug af ordene »frivilligt for kommunerne« kan den kendsgerning ikke camoufleres, at dette forslag er en direkte opfordring til kommunerne om at spare på de offentlige udgifter til vores børn og forøge forældrenes udgifter. Det skulle undre mig meget, om de radikale og kristeligt folkeparti vil være med til at forringe vilkårene for småbørnsfamilierne. Jeg tror, at mange med mig vil lytte særlig opmærksomt til meldingen fra disse to partier.

Mange kommuner landet over har fulgt dansk skoletradition: vi skal ikke have indført afgiftstaksameter i folkeskolen efter, hvor længe man opholder sig på skolen – og naturligvis dyrest for de småbørnsfamilier, som har den laveste timeløn på arbejdsmarkedet og derfor opholder sig flest timer på arbejde.

Socialdemokratiet ønsker, at grundskoletilbuddet snarere bør udvikle sig til et heldags-tilbud om indlæring, leg og udvikling, specielt for de mindste børn, et tilbud under betryggende vilkår for barnet og forældrene med uddannet personale og lokaleforhold, som ligger langt fra det besparelser- og egentlig opbevaringsforslag, som ministeren her genfremsætter.

Socialdemokratiet må understrege behovet for en skolefritidsordning under betryggende forhold, og vi må afvise dette besparelsesforslag.

Kirkegaard (KF):

Man kan godt undre sig over den tale, vi lige har hørt, hvor der er blevet udtrykt direkte mistillid til, at byråd og kommunalbestyrelser er tilstrækkelig ansvarsbevidste til at kunne administrere en fritidsordning for børn, uden at der kommer en statslig detailstyring. Jeg tror oven i købet, der blev brugt udtrykket »burhønsforslag«. Ja, det er godt med fantasi, men det har nu ikke ret meget med dette forslag at gøre.

Et lovgrundlag for skolefritidsordninger har længe været påkrævet. Der er mange steder i landet et stort behov for en fritidsordning i umiddelbar tilknytning til folkeskolen. Her vil forældrene kunne aflevere deres barn tidligt om morgenen, i stedet for at barnet først skal i en anden institution og senere ud i trafikken for at komme fra institution til skole og for måske senere på dagen at skulle gennem trafikken tilbage igen til institutionen.

Lovforslaget her vil opfylde et stort forældreønske. Den foreslåede ordning vil give mere tryghed for forældrene og mere sammenhæng og ro i børnenes hverdag. Det må hilses med tilfredshed, at kommunerne i samarbejde med forældrene får mulighed for at tilrettelægge en ordning, der passer til de lokale forhold, uden for stramme bånd og for snævre rammer i lovgivningen.

I øvrigt vil lovforslaget give mulighed for en hensigtsmæssig udnyttelse af de efterhånden mange lokaler rundt på skolerne, som står tomme som følge af det faldende børnetal.

Vi er glade for, at forældrene direkte via skolenævnet skal føre tilsyn med ordningen, ligesom det er udmærket, at fritidsnævnet får en eventuel sag om oprettelse af skolefritidsordning til udtalelse. Herved skulle man kunne sikre, at en fritidsordning ikke giver det frivillige børne- og ungdomsarbejde urimelig konkurrence, og det er et hensyn, vi lægger megen vægt på. Vi kan tilslutte os forslaget.

Povl Brøndsted (V):

Det væsentlige i dette lovforslag er den foreslåede § 3, stk. 4, hvorefter folkeskolen kan tilbyde børnene mulighed for leg og beskæftigelse uden for skoletiden. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

Det er for det første et forslag, der går på frivillighed, og denne frivillighed er også

[Povl Brøndsted]

overdraget til forældrenes beslutning. Derfor kan man vurdere fra sted til sted, fra skole til skole, om man er interesseret i at etablere en mulighed for fritidsophold på vore folkeskoler.

Vi skal lægge mærke til, at det også er et spørgsmål om, hvordan ressourcerne er i de pågældende skoler. De er bestemmende for, om de er egnede til at være fritidsopholdssted. Vi har overordentlig mange virkelig gode og veludrustede speciallokaler, der står tomme de fleste af døgnets timer og årets dage. Det kan da være meget fornuftigt, hvis vi kan få trukket børnene væk fra video og anden mindre givende beskæftigelse og i stedet for udnytte den kapacitet, vi har, der kalder på børnenes kreative evner.

For det andet er det en god ting, at skolen ikke alene er et sted, hvor man skal følge et skema. Skolen er et hjem for børn, og derfor er det rimeligt, at man også kan opholde sig dér i sin fritid.

Vi har fra venstrés side en meget positiv holdning til forslaget, også fordi det ikke er noget nyt. Der er mange kommuner, der allerede har etableret ordninger, så børnene kan være der i fritiden, og vi har set, at det mange steder har givet meget stor aktivitet i samarbejdet med lokale foreninger. Jeg vil i det hele taget lægge vældig vægt på, at man dér, hvor det er muligt, får etableret aktiviteter i samarbejde med foreninger. Det er noget, der rækker ud over den tid, børnene opholder sig på skolen. Det giver en mulighed for, at disse foreninger lærer børnene at kende, og for at give dem interesse for nogle beskæftigelser. Det kan være af idrætslig karakter, det kan være af skabende karakter, det kan være inden for f.eks. et område som 4H, der kan tage sig af børnenes interesse for at få grønne fingre og få ting til at gro. I det hele taget ligger der en vældig mulighed for, at man på et tidligt tidspunkt får kontakt med børnene. Dermed er ikke sagt, at skolen er lukket ude fra disse muligheder. Det må ske i et samarbejde, som etableres af skolens ledelse og af skolenævnet.

Jeg vil meget gerne, at ministeren sørger for, at det i cirkulæret bliver formet sådan, at man appellerer til dette samarbejde imellem de lokale foreninger på frivilligt grundlag.

Vi ser med glæde på forslaget og ser også med glæde på, at ministeren ikke agter omgående at lave nogle stive regler, men prøver

at få noget at vide om de erfaringer, der er høstet de mange steder, hvor det er lykkedes at etablere nogle gode skolefritidsordninger for børnene.

Hanne Jacobsen (SF):

På landsplan er der kun fritidshjemspladser til godt 5 pct. af børnene i den skolepligtige alder. Derfor ville det være en virkelig fin idé at bruge skolerne til fritidsordninger. Men det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ordningen søges gennemført uden overordnede krav eller forhandlinger med organisationerne. Kommunalbestyrelserne kan efter en individuel vurdering af behovet fastsætte antallet af medarbejdere, personalets uddannelse, lokalernes indretning og størrelsen af forældrebetalingen.

Det fremgår ligeledes, at det foreløbige skøn over merudgifterne på skoleområdet fra 1984 til 1987 er på henholdsvis 7, 22, 32 og 43 mill. kr., medens besparelserne på det sociale område forventes at blive henholdsvis 30, 68, 53 og 61 mill. kr.

Sammenligningen mellem disse tal viser, at dette er et spareforslag, og SF mener, at der med dette lægges op til en upædagogisk pasningsordning, hvorfor vi ikke kan medvirke til nogen positiv behandling af dette lovforslag.

Ole Vig Jensen (RV):

I det radikale venstre betragter vi ikke forslaget om, at kommunerne kan etablere skolefritidsordninger, som et besparelsesforslag. Vi mener, at der er et reelt behov til stede i forbindelse med folkeskolens virksomhed for egentlige skolefritidsordninger. Det har vist sig ved de ordninger, der allerede er etableret, i øvrigt af skiftende kvalitet.

Jeg kan sige, som jeg gjorde det sidst, vi behandlede dette lovforslag, som jo er kendt for folketinget, at det socialdemokratiske forslag indeholdt så mange overordnede bestemmelser, at det stort set ikke adskilte sig fra, hvad vi kender fra den sociale lovgivning. Det fandt vi ikke var hensigtsmæssigt, også fordi vi gerne vil prøve at gå nye veje, og det ønsker kommunerne også og, hvis jeg har forstået det rigtigt, i virkeligheden også ganske mange forældre.

Man må i hvert fald sige om det forslag, der foreligger her, at det er fritaget for en-

[Ole Vig Jensen]

hver form for bestemmelser, og man kan sige, at vi starter på en frisk. Jeg erindrer, at under forhandlingerne under udvalgsarbejdet i sidste folketingssamling var vi nogle stykker, der fandt, at det var nødvendigt, at vi i hvert fald på nogle områder fastsatte nærmere bestemmelser.

Jeg mener, at forslaget egner sig til et grundigt udvalgsarbejde, hvor vi får sikret, at der bliver et helt klart samarbejde mellem den sociale forvaltning og skoleforvaltningen i kommunerne, hvor vi sikrer, at de, der benytter skolefritidsordningerne, har de samme muligheder, som jeg håber at de, der benytter de sociale institutioner, har for at deltage i det fritidsliv, som knytter sig til det, som foreningslivet, ungdomsforeninger og fritidsforeninger i øvrigt arrangerer for unge, sådan at vi ikke danner skel mellem vore børn og unge, når de søger de forskellige ordninger.

Jeg er sikker på, at med nogen ihærdighed og med gode bidrag – jeg tror, at det bliver såvel fra undervisningsministeren som fra socialministeren – skulle det være muligt i denne folketingssamling at beslutte at starte skolefritidsordninger op. Det er muligt, at vi skal have en forsøgsperiode, hvorefter vi tager loven op til revision for nærmere at fastlægge fremtiden for disse nye ordninger.

Vi går til udvalgsarbejdet med en positiv indstilling.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil sige til fru Helle Degn, at problemet med dette lovforslag er, at det er en ordning, der allerede eksisterer i mange kommuner. Man kan kalde det burhøns eller ej, men mon ikke der er mange socialdemokratiske borgmestre, der også har tilladt denne ordning?

Centrum-demokraterne har ikke ændret holdning, siden lovforslaget sidst var fremme, i 1983, så jeg skal nøjes med at gentage, at vi finder, at der er tale om et fornuftigt lovforslag, og at vi vil støtte det.

Pia Kjærsgaard (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Fremskridtspartiet spørger, om dette lovforslag ikke er et stykke beskæftigelsesterapi for skolelærere. Godt nok skriver ministeren,

at merudgifterne ved lovforslagets gennemførelse skønnes sparet andre steder i den sociale sektor. Så kan man spørge: hvor, hr. minister?

I og for sig kan man godt se, at det er fornuftigt, at børn også kan være på skolen i fritiden, men så skal der en ændring til. Vi må have lukket nogle af de fritidshjem, vi har i øjeblikket. Hvis ikke ministeren kan overbevise om, at han kan spare de penge, lovforslaget koster, andre steder, kan vi ikke støtte lovforslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Lovforslaget lægger, som det allerede er blevet sagt, op til besparelser. Det siges lige ud i bemærkningerne:

»Socialministeriet har henstillet til kommunerne at anvende alternative og mindre ressourcekrævende foranstaltninger på dagpasningsområdet. Skolefritidsordninger kan i denne forbindelse ses som alternativer til pasningsordninger oprettet efter bistandsloven.«

Det vil sige, at der lægges op til billigere pasningsordninger, ingen regler om uddannelse og pladsforhold, ingen normeringer, bare billig opbevaring af børnene uden et pædagogisk indhold overhovedet. Det kan VS selvfølgelig aldrig støtte – under ingen omstændigheder.

Vi er ikke principielt totalt afstandtagende over for at have fritidshjemsordninger af en eller anden art på skolerne, men det må være en absolut forudsætning, at normeringerne og pladsforholdene er i orden, og at der er tilstrækkeligt med uddannet personale.

Det er fantastisk i bemærkningerne at måtte læse, at man forestiller sig, at betalingen skal være den samme som forældrebetalingen efter bistandsloven, når det blot handler om opbevaringsanstalter.

Til slut lidt om forældreindflydelsen. VS mener, det er absolut nødvendigt med selvstændige forældreråd, som har mindst samme kompetence, som når det drejer sig om daginstitutionerne under bistandsloven. Det vil jeg gerne høre om undervisningsministerens holdning til.

Steffensen (KrF):

Lovforslaget er jo en genfremsettelse, og det er i sit indhold udmærket, idet det giver

[Steffensen]

de enkelte kommuner og de enkelte skole-nævn større beføjelse til at indrette sig, som de nu finder det rimeligst.

Vi synes, at lovforslaget er udmærket. Vi vil gerne støtte det.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for en overvejende positiv modtagelse af forslaget. Jeg vil gerne takke regeringspartierne ordførere for den grundige og saglige argumentation, de har fremført, og gerne takke hr. Ole Vig Jensen for, at han i dag har stillet i udsigt, at vi kan få legaliseret disse skolepasningsordninger, som i mange kommuner allerede findes på den ene eller den anden måde.

Jeg vil gerne tilføje et argument. Jeg tror, at hr. Kirkegaard var inde på det.

På de private skoler har man disse skolepasningsordninger i vidt omfang. Jeg vil tro, at man har det på langt de fleste skoler. Samtidig hører vi jo, hvordan man fra folkeskolens side klager over, at man står for svagt i konkurrencen med de private skoler. Her er et af de punkter, hvor den offentlige skole er allermest svækket i konkurrencen. Jeg tør vædde på, at mange forældre har ladet det være afgørende for deres skolevalg, at den private skole har en skolepasningsordning. Det løser et så oplagt problem i mange familier, at jeg er sikker på, at det svækker folkeskolen i forhold til den private skole.

Derfor mener jeg, at både Lærereforeningen og socialdemokratiet og andre, som har deres måske forståelige betænkeligheder ved dette, må overveje det meget grundigt, før de går frontalt imod det. Der er en udvikling på dette punkt, som ikke lader sig standse. Den er trængt helt igennem i den private skolesektor. Hvor længe skal det stive offentlige system vente på, at udviklingen helt kører forbi det? Jeg siger ikke, at man altid skal bøje sig for udviklingen, men man bliver nødt til det i et frit samfund, hvor forældrene har dette velbegrundede krav, og hvor de derfor vil have deres behov opfyldt på den ene eller den anden måde, og hvis den offentlige skole ikke vil gøre det, så vil de få det tilgodeset på anden måde.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spurgte, om der ikke her skulle være selvstændige forældreråd. Vi har skolenævn, som i høj grad egner sig til denne opgave. De er nævnt i

bemærkningerne til forslaget. Jeg synes, vi helt oplagt må sige vedrørende denne skolepasningsordning, at forældrenes og børnenes interesser over for kommunen er repræsenteret igennem skolenævnet. Jeg tror ikke, vi skal have flere organer. At der så på dette felt som på andre felter kan tænkes noget, der ligner klasseforældremøder, synes jeg ærlig talt ikke vi skal blande os i fra centralt hold.

Det er blevet sagt, at dette forslag udelukkende er et spareforslag. Det vil jeg gerne dementere. Jeg indrømmer, at det i bemærkningerne er antydnet, at der muligvis kan være besparelser i det. Det håber jeg også at der er, for jeg har nu den indstilling, at kan man gøre det godt for lidt færre penge, så er det det bedste.

Jeg vil ikke skjule over for folketingset, at Kommunernes Landsforening mig bekendt i nogen grad bestrider de tal, der er anført i bemærkningerne, og siger, at de ikke er sikre på, at der er nogen besparelser i det. Derfor vil jeg gerne slå fast her ved denne lejlighed: Formålet er ikke at spare. Formålet er at skabe fleksibilitet, at skabe mulighed for kommunerne for at tilfredsstille børnenes og forældrenes behov for en større sammenhæng mellem skole og fritidsliv.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Povl Brøndsted, at samarbejdet med den frivillige indsats er uhyre vigtigt. Dette må ikke blive en konkurrent til noget, der er der i forvejen. Vi har set på så mange felter, at vi med en offentlig foranstaltning ødelægger noget, der er der i forvejen. Jeg vil gerne understrege, at en fritidsordning i allerhøjeste grad kan blive noget, der støtter det frivillige arbejde.

Jeg hører selv til dem, der som barn har gået på en skole, der lå ret langt fra hjemmet, og fraværet af en fritidsordning var årsagen til, at det var plat umuligt at deltage i noget som helst. Havde der været en fritidsordning, så havde det været muligt at deltage i det ene og det andet og det tredje. Situationen kan altså også være, at en fritidsordning øger muligheden for at få udfyldt de timer, der går mellem, at skolen slutter og badmintonklubben, eller hvad det nu er, åbner, på betryggende måde.

Helle Degn (S):

[Helle Degn]

Jeg synes bestemt også, at det ville være ærgerligt, hvis det skulle holde stik, som undervisningsministeren siger, at hvis ikke vi fik en skolefritidsordning, så ville man svække den offentlige skole.

Så siger undervisningsministeren – det er noget, han gentager ofte – »det stive offentlige system«. Det, der fra socialdemokratiets side, det, der fra Danmarks Lærerforenings side, det, der fra mange forældres side kræves af en skolefritidsordning, er, at det bliver andet og mere end bare opbevaring. Der må kvalificeret arbejde til, for at den tid, børnene er i disse skolefritidsordninger, bliver brugt til noget fornuftigt og ikke bare til ren opbevaring. Dette forslag bærer desværre præg af, at ih, hvor er der megen frivillighed i det, men man vil ikke investere en krone i det. Deri ser jeg ingen frivillighed.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu kan man jo altid gætte på, hvorfor folk gør, som de gør, og man kan nå frem til forskellige resultater.

Jeg ville nok gætte på, at en af grundene til, at mange vælger privatskoler, er de alt for store klassekvotienter i de offentlige skoler. Hvis der skal være fritidsordninger, så skal det være med samme normeringer som på de eksisterende fritidshjem med uddannet personale. Så skal det ikke være forringelser, som der bliver lagt op til her.

Her ligger vi på linje med mindretallet i børnekommissionen, som skarpt har frarådet et lovgrundlag for oprettelse af nye skolefritidsordninger, før der er foretaget nogle meget mere dybtgående og bredere overvejelser om, hvilke behov børn har med hensyn til fritiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Bevarelse af små skoler, skolenedlæggelser m.v.).

(Fremsat 7/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Den nye informationsteknologi er på fremmarch også i skolen. I hverdagen omgives børn og voksne af alle mulige former for apparater. Større dele af livet styres af og med denne teknologi. Vore børns hele liv og opdragelse påvirkes af denne maskinpark. Derfor forstår vi godt, når forældre på deres børns vegne vil jage de rigtige kvalifikationer, dem med indbygget fremtid.

Ministerens forslag om datalære som valgfag er efter vores opfattelse ikke den helt rigtige løsning. Fagtrængslen er et af folkeskolernes alvorligste problemer. Elever og forældre forventer stadig af folketinget en fordomsfri revision af fagrækken i folkeskolen.

Informatik eller datalære i folkeskolen og også i gymnasiet skal vi have. For socialdemokratiet er det vigtigt at understrege det brede sigte, et sådant element som informatik skal have. For os er det vigtigt at understrege, at det ikke er små programmører, vi skal have uddannet i folkeskolen eller i gymnasiet, men unge med viden og erfaring om, hvad datateknologi kan bruges til, og unge med indblik i samspillet mellem EDB, individ, kultur og samfund. Målet er ikke blot betjening af disse maskiner, men en større forståelse for disse redskaber.

Morgendagens strømme af informationer er ubegribelige for os i dag, ligesom den videnskabelige eksplosion, vi allerede har været vidne til, må ændre vores syn på begrebet viden. Det skulle også gerne smitte lidt af på vores uddannelses- og folkeskoledebatter herinde.

For socialdemokratiet er det vigtigt at understrege behovet for, at dataelementet er et obligatorisk element for alle elever, ikke et fag, men netop et redskab i mange fag. Det skal omfatte alle elever i folkeskolen fra 1. klasse. Det er vigtigt, også for ikke at skabe